

[Niels Frederiksen.]

af Købesummen. Man har sikret sig, at alle rimelige Hensyn tages ud fra rent praktiske Forhold i Landbruget.

Jeg vil føje til, at Ekspropriationsbestemmelsen jo er indført som den Nødhjælpslovgivning, til hvilken Staten knytter sin Forventning om en heldig Virkning, men man kan gaa mange Veje, hvorved Ekspropriationsbestemmelsen gøres unødvendig. Jeg vil her overfor Oppositionspartierne blot anføre een Vej. Vil Oppositionspartierne blot i dansk Lovgivning anerkende den Retsopfattelse, at de Værdistigninger, der fremkommer, uden at det er en Følge af den enkeltes Indsats, har i Fremtiden ingen enkelt Mand Ret til at indkassere, men at den indkasseres gennem Lovgivningen ved en Værdistigningsskat med fuld Virkning, saa forsikrer jeg Oppositionspartierne om, at intet i højere Grad end en saadan Bestemmelse vil medvirke til at gøre Ekspropriation af Jord unødvendig og fuldkommen overflødig. Eller vil de gaa med til at gennemføre en Ejendomsbeskatning med den Virkning, at det bliver Grundene i Danmark, der i Forhold til deres Beliggenhed og Værdi bærer de Ejendoms-skatter, der nu ligger baade paa Byggeri og paa Grunde, saa vil det ogsaa overflødiggøre en Ekspropriationsbestemmelse. Hvis man derimod i Lovgivningen vil fastholde den Retsopfattelse og det Ejendomsbegreb, som var moderne i 1895, og som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gaar rundt med den Dag i Dag uden at forstaa, at Samfundet helt har forandret Struktur og social Tilstand siden 1895, og at Landbrugets Stilling nu er en helt anden, ja, saa gaar man jo blindt imod alt, hvad et moderne Samfund kræver i Retning af Haandhævelse af Retsbegreb og Fremskaffelse af Udviklingsmuligheder, der kalder paa alle gode Kræfter i Folket. |

Inden jeg holder op, vil jeg gerne sige et Par Bemærkninger om de Citater, som blev misbrugt af de tidligere nævnte Ordførere, idet de var brugt overfor et helt andet Lovforslag end det foreliggende. Der var først Citatet vedrørende Ekspropriationsbestemmelsen. Dér vil jeg for mit Vedkommende sige, at det var jo ikke alene ud fra en forstandig, men ogsaa ud fra en nu bekræftet rigtig Vurdering af Forholdene, at vi fra det radikale Venstres Side forelagde Lovforslagene uden at tage Ekspropriationsbestemmelsen med. Vi vidste paa Forhaand, at under et Ministerium, hvis Chef var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som har denne gammeldags Opfattelse af Ejendomsrets-

begrebet, var det fuldkommen haabløst at tænke paa at faa Lovforslagene igennem med Ekspropriationsbestemmelsen. Men jeg vil i denne Forbindelse sige, at der er ingen Forandring sket i det radikale Venstres Stilling til dette Forhold. Vi har som Parti ved vor daværende Minister Kr. Pedersen fremsat Lovforslag med Ekspropriationsbestemmelser allerede i 1919, vi har stemt for Forslag af samme Art i 1921—22 og i 1925—26, og vi staaar paa det samme Standpunkt nu.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger vedrørende mine Udtalelser angaaende de saakaldte indeklemte Husmænd. Jeg staaar ved disse Udtalelser Ord til andet den Dag i Dag, for de er rigtige. Jeg vil ogsaa nu ved denne Lejlighed advare mod, at den Opfattelse skal brede sig ud mellem alle de Borgere i Landet, der har for smaa Husmandsbrug, at man gennem Lovgivning kan hjælpe dem alle over en lav Sko. Dette er en Misforstaaelse. Gennem Lovbestemmelser paa dette Omraade har man søgt at imødekomme alle rimelige Krav i saa Henseende, og jeg gentager, at der i de Hjem findes mange, mange Borgere, der i Henhold til deres Stilling, Interesser og Betingelser for Erhverv slet ikke tænker sig at faa mere Jord. Der findes saaledes ældre Mennesker, der kun vil have et lille Brug, der findes handlende, Haandværkere og andre Folk, som slet ikke vil fremsætte Krav om Jordforøgelse, men der er i denne Flok paa flere Tusinde adskillige, som vilde være godt hjulpet, hvis de kunde faa et fuldt ud selvstændigt Brug, og hver Gang et af de Brug blev suppleret op til et saadant selvstændigt Landbrug, vilde det have den sociale Virkning, at en Lønarbejder veg Pladsen for en anden i vort Land. Naar man har saa ringe social Forstaaelse, at man mener, at Samfundet, hvis man gaar til en Reform som den her foreslaaede, vil ryste i sin Grundvold, og at en Ejer, hvis der skulde ske det forfærdelige, at han af sin Ejendom paa ca. 80 Tdr. Land kom til at afstaa 5—6—7—8 Tdr. Land til sin Nabo, vil blive slaaet fuldkommen ud, selv om han faar fuld Erstatning for Jorden, og man endvidere kalder dette for Russerpolitik, maa man være meget, meget sensibel. Jeg vil derfor gentage, at de Udtalelser, jeg ved den Lejlighed fremsatte, dem staaar jeg ved den Dag i Dag, og hvis disse Lovforslag, hvad jeg haaber, faar Lovkraft inden alt for lang Tid, saa skal Administrationen komme til at sande Rigtigheden heraf og komme til at administrere Lovene ud fra den Opfattelse og Vurdering af Forholdene, som jeg her har givet Udtryk for. Det forekommer